

неформального статусу, до позитивної оцінки своєї особистості – суттєвий мотиваційний чинник, який спонукає людину інтенсивно працювати і розвиватися. Найменш вираженим показником на другому курсі є «Практичні мотиви» ($X_{\text{сер.}}=3,30$). Це свідчить про те, що для студентів навчання є не внутрішньо мотивованим і залежить від зовнішніх причин. У студентів 4-го курсу найменшим показником є «Ідейно-політичні мотиви» ($X_{\text{сер.}}=3,81$), ці мотиви пов'язані з різними взаємостосунками студентів між собою і зі старшими.

Самовизначення особистості набуває важливого значення в сучасних умовах. У процесі становлення майбутнього спеціаліста студенти оволодівають інструментами, які необхідні для формування особистісного самовизначення, а саме: самостійно та відповідально ставитися до планування свого життя, планувати вмотивовані цілі, прагнути до самоактуалізації та пізнанні себе.

Отримані у дослідженні факти відображають різну логіку мотивації студента. А саме, в результаті проведеної діагностики було виявлено, що реально діючими мотивами навчання для студентів обох груп є «Мотиви соціальної ідентифікації», «Мотиви соціально престижу» це говорить про те, що студенти прагнуть до успіхів у навчанні, щоб мати високий статус у групі. На нижчих рівнях розміщені «Практичні мотиви», «Ідейно-політичні мотиви» це негативний показник, тому що для студентів навчання є не внутрішньо мотивованим і залежить від зовнішніх причин також вони не взаємодіють між собою.

Література

1. Давидюк Н. М. Активізація пізнавальної діяльності студентів / Н. М. Давидюк // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Психологія: зб. наук. праць / голов. ред. Андрущенко В. П. – К., 2000. – Вип. 11. – С. 346–354.
2. Психологія : підручник для студ. вузів / Ю. Л. Трофімов, В. В. Рибалка, П.А. Гончарук ; ред. Ю. Л. Трофімов. – 2-ге вид., стереотип. – Київ : Либідь, 2000. – 558 с.

УДК 316.647.5:371.13

ДЯДЧЕНКО О.В.
Мукачевський державний університет

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

В умовах переходу від репродуктивної, авторитарної освіти до освіти інноваційно-гуманістичного типу, прийняття нового Закону України «Про вищу освіту» (2014 р.) та концепції Нової української школи (2016 р.), повністю зорієнтованої на компетентнісне навчання, змінюються вимоги до психолого-педагогічної та професійної підготовки викладача вищої школи. Рівень його кваліфікації та готовності до викладання професійної іноземної мови має також оцінюватись з позицій компетентнісного підходу до навчання.

Професійна компетенція викладача англійської мови, який навчає мови студентів нефілологічних спеціальностей, базується на визнанні ним специфіки навчання професійно орієнтованої мови й усвідомленні відмінностей у навчанні

загальної та професійної англійської мови. Він також має враховувати обмежені рамки часу для вивчення іноземної мови, брак навчальних посібників для забезпечення навчального процесу на окремих факультетах, недостатню мотивацію студентів до оволодіння професійною англійською мовою.

Як відмічає Р.О.Гришкова, викладачі англійської мови за професійним спрямуванням, у більшості випадків молоді випускники філологічних факультетів університетів, автоматично переносять добре їм знайому методику навчання іноземної мови студентів-філологів на навчання мови студентів інших спеціальностей. Через це вони витрачають багато часу на детальне вивчення окремих випадків вживання різних часових форм, граматичних виключень тощо, занадто теоретизуючи процес оволодіння мовою. Звичайно, викладач повинен запобігати помилкам, але якщо вони не призводять до спотворення висловлювання і можна зрозуміти, що людина хотіла сказати, то ними можна знехтувати і не знижати оцінку [1, с. 69].

Аналіз сучасних освітніх тенденцій свідчить, що умови розвитку інформаційного суспільства вимагають від закладів освіти всіх рівнів орієнтування не на енциклопедичність знань школярів чи студентів, а на формування в них щонайменше таких здатностей, як уміння самостійно збирати, обробляти інформацію та спроможність ефективно її використовувати в процесі розв'язання життєвих та професійних ситуацій, прийняття рішень та самореалізації.

На даний час в Україні існує дві складові системи освіти: підтримувальна й випереджальна, інноваційна. Підтримувальна спрямована на підготовку молодої людини до вирішення повсякденних завдань (проблем), підтримання способу життя й діяльності. Випереджальна (інноваційна) освіта орієнтована на майбутнє і пов'язана з підготовкою людини до використання методів прогнозування, моделювання, проектування в житті та професійній діяльності. Підтримувальна освіта має на меті озброєння студентів переважно певним набором наукових фактів і положень; інноваційна – на вироблення у студентів самостійного підходу до вирішення будь-якої наукової, соціальної, професійної чи життєвої проблеми.

Професійна компетентність викладача іноземної мови для спеціальних цілей не відповідатиме сучасним освітнім стандартам доки не зміниться вектор освітньої діяльності в наших університетах і ми не перейдемо від відтворювального (переказу тексту посібника, лекції викладача тощо) навчання до креативного, такого, що вчить критичного мислення, творчості, прогнозування, роботи в команді, перспективи входження вітчизняної вищої освіти в європейський простір видаються примарними.

Література

1. Малихін О.В., Павленко І.Г., Лаврентьева О.О., Матукова Г.І. Методика викладання у вищій школі. – К., КНТ, 2014. – 262 с.

1. Нова українська школа // Основи стандарту освіти. – Львів, 2016. – 63 с.

2. Сура Н. А. Професійна іншомовна підготовка майбутніх фахівців з інформаційно-комунікаційних технологій у технічних університетах : монографія / Н. А. Сура. – Луганськ : СНУ імені В. Даля, 2012. – 300 с.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>